

ἔχουσι τὴν ἀπαιτουμένην ἰσχύον τοῦ χαρακτήρος ὅπως ἀποφύγῃ ἐν τῷ πρακτικῷ βίῳ τὴν ἐπιρροὴν τῶν περὶ αὐτοὺς καὶ ὅπως διαρρυθμίσωσι τὸν ἴδιον βίον συμφώνως πρὸς τὰς ἐνδομύχους αὐτῶν σκέψεις καὶ ἐπιθυμίας;

Σπουδαία καὶ πρακτικὴ ἐπιρροὴ ἐπὶ τῆς κοινωνίας δύναται νὰ ἀσκήθῃ μόνον διὰ τῆς πολιτικῆς· ἐν αὐτῷ ἀπλοῦστερον τῶν μέσων τὸ παράδειγμα, δύναται τελεσφορώτατα νὰ ἐπιδράτῃ ἐπὶ τὰ τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ τῶν μὴ, ἐπὶ τὰ τῶν ἀμαθῶν καὶ τῶν σοφῶν, ἐπὶ τὰ τῶν χίθανομένων καὶ τῶν ἀδιαφορούντων. Ἐκατοντάδες ὁλόκληροι ἄρθρων τὰ ὅποια ἐγράψαμεν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐὰν εἶχον ἄλλην παρὰ θεωρητικὴν ἰσχύον, θὰ μετεβάλλον τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν εἰς φυλὴν γιγάντων. Ἀλλὰ τὴν ἐπαύριον τῶν ἀρίστων καὶ μᾶλλον δεδικαιολογημένων ἐλπίδων ἀνέρχεται ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν Τρικοῦπης μετ' εὐαριθμοῦ σπειρας συνεταιρῶν καὶ ἀνατρέπει βανδαλικῶς δι' αὐθαδεστάτης παλιωδίας ὁλόκληρον σύστημα σκέψεων καὶ ἀρχῶν, ὁ νόμος εἶναι ἤδη ὑπὲρ αὐτοῦ, ἡ Βουλὴ εἶναι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὁ βασιλεὺς εἶναι ἤδη ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ κοινὴ γνώμη, ἥτις ὡς ἀληθῶς καὶ μόνη ἠδίκηθη ἐξικατηθεῖσα, βραδέως καὶ μετὰ ἀτρύτους ἀγῶνας τῆς δημοσιογραφίας αἰσθάνεται ἐπὶ τέλος ποιοῦν ὅφιν περιέθαψε καὶ ἀνύψωσε. Ἔχομεν εὐλόγους ἐλπίδας ὅτι αὐτὸ τοῦτο δὲν θέλει συμβῆ καὶ μετ' ἐπὶ παρούσαν ἀντιπολίτευσιν· ταύτην δὲ τὴν ἐλπίδα ἡμῶν κρατύνει ἡ μέχρι τοῦδε τακτικὴ τοῦ κ. Δεληγιάννη, μηδὲν ἔπαγγελαμένου θορυβώδεις καὶ πολυτελεῖς ὑποσχέσεις πρὸς τὸ ἔθνος. Καίτοι κατ' ἀρχὴν δὲν συμεριζόμεθα τὸν τρόπον τοῦτον τοῦ πολιτεύεσθαι ἐν ἐλευθέρῳ Κράτει, οὐχ ἦτον δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ τακτικὴ αὕτη σήμερον ἀπέναντι τοῦ κυβερνῶντος κόμματος τοῦ τὰ πάντα ὑποσχεθέντος καὶ τὰ πάντα καταπατήσαντος, περιέχει ἐν αὐτῇ εὐφύϊαν καὶ εἰρηνίαν ὑποσχομένην καὶ ἀσφαλῆ τῆς ἀρχῆς κατοχὴν καὶ ἐπιδειξίαν αὐτῆς διαχειρίσιν, ἐν τῷ μέτρῳ πάντοτε τοῦ δυνατοῦ γενέσθαι ὑπ' οὗ οὐδὲ ζῶμεν.

Κ. Ἰεροκλῆς

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΗΜΩΝ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ ἐλάλησε σήμερον ἐν ἐκτάσει περὶ τοῦ φλέγοντος ζητήματος τῆς ἡμέρας, τοῦ στρατοῦ ἡμῶν. Χαίρομεν καὶ ὡς πολῖται ἐν γένει, εἰδικῶς δὲ καὶ ὡς δημοσιογράφοι, διότι τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα, τῆθεν τὸ πρῶτον ἐν ὅλῳ του τῆς γυμνότητι ὑπ' ἡμῶν πρὸ διμηνίας περίπου δι' ἄρθρου ὑπὸ τὸν αὐτὸν καὶ ἄνωθι τίτλον, παρέστρεψεν ὅλον τὸν ἄλλον τύπον, φιλοτιμώτατα ἀναμιχθέντα εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐξεβίασεν ἐπὶ τέλος καὶ τοὺς πρωθυπουργικούς κύκλους, ὅθεν ἐξῆλθον καὶ ἄλλαι μὲν περὶ στρατοῦ πληροφορίες, ἰδίᾳ ὅμως τὸ σημερινὸν ἀποκαλυπτικώτατον ἄρθρον τῆς Ὠρας. Μεταξὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων φύλλων μετ' ἡμᾶς διεκρίθη ὁ Δῶρ διὰ τὴν πολιτικὴν του, ἐκ τῶν συμπολιτευομένων δὲ ἡ ἐν ἀπαθείᾳ καὶ μετὰ πολλῆς κρίσεως καὶ μετ' ἐκτάκτου χάριτος γραφομένη—ὅποταν γράφεται—συνάδελφος Στοά.

Παραλείπομεν τὸ ἀνόητον προσίμιον τῆς Ὠρας, ἐπισταμένης πάντοτε ἐκ τῆς περὶ τοῦτο λυπηρᾶς εἰδικότητος τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ ἵνα στενεύῃ τὰ ζητήματα· ἐπρόκειτο ἄρα γε, ὅταν ἐθέσαμεν ἡμεῖς ἐπὶ τοῦ τάπητος γυμνῶν τὸ θέμα τῆς ἐπιθετικῆς δυνάμεως τῆς Ἑλλάδος, τὸ ψωρο-

ζήτημα περὶ τοῦ εἰς πόσους ἀνέρχεται ἡ ἐν Ἀθήναις φρουρὰ τοῦ στρατοῦ; Περὶ αὐτὰ δύναται νὰ λογοτριβῇ ὁ βυζαντινὸς Δῶρ, ἀλλὰ σοβαρὰ κυβερνήτης εἰς ἐλαφρότητας δὲν ἀπαντᾷ. Διὰ τοῦτο τὸ πρῶτον ἐρώτημα ἐκ τῶν τεσσάρων, ἃ τίθησιν καὶ εἰς ἅ ἀπαντᾷ, τὸ ἐρώτημα ἂν ἡ ὑφισταμένη δύναμις τοῦ στρατοῦ ἐπαρκεῖ εἰς τὰς τακτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους οὔτε ἔπρεπε νὰ τεθῇ· εἶνε ἐρώτημα νηπιτικόν, ἀνάξιον προσοχῆς. Ὅταν μίση κυβερνήτης θεωρῇ καύχημά της ὅτι ἔχει ἀρκούσαν δύναμιν νὰ φρουρῇ τὰς πύλας τῶν δεσποτικῶν, τὰ χρηματοκιβώτια τῶν τραπεζῶν καὶ τοὺς δημοσίους εἰσπράκτορας, νὰ συνοδεύῃ δὲ τοὺς καταδίκους καὶ τοὺς παραδίδοντας τὸ πνεῦμα εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν των, ἡ κυβερνήτης ἐκεῖνη λέγεται ἀπλοῦστατα μωρὰ. Ἀλλ' ἡ Ὠρα ἴτω, ἔταξε τὸ ἐρώτημα ὄχι μωρῶς, ἀλλ' ἰσοῦτικῶς, θελήσασα διὰ τοῦ πρώτου νὰ νίψῃ τὰς χεῖρας περὶ τοῦ δευτέρου ἐρωτήματος, ὅπως εἶνε τοῦτο: Ἡ αὕτη δύναμις ἐπιτρέπει ν' ἀσκῶνται προσκόντως οἱ ὑπὸ τὰ ὅπλα ἄνδρες; Μολονοῦ δὲ φαίνεται ὅτι θέλει ν' ἀπαντήσῃ καταφατικῶς ἡ Ὠρα, διὰ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ ἀρνητικῶς. Εἰς τὴν Βουλὴν δὲ ὅταν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν βουλευτῶν συλλεφθῇ τὸ δὴ λεγόμενον εἰς τὰ πράσα, θὰ ἦνε εἰς θέσιν νὰ εἴπῃ ὅτι ἡμεῖς ἐγκαίρως διὰ τοῦ τύπου ἐδηλώσαμεν, ὅτι **στρατὸν δὲν γυμνίζομεν**. Δώδεκα χιλιάδες ἄνδρες χρεῖται ἐν συνόλῳ διὰ τὰς τακτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους. Καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰδικὰ ὅπλα δὲν ἀνκατώνονται εἰς τὰς ὑπηρεσίας, αὐτὰς, ἀρα ὅλον τὸ πεζικόν καταγίνεται εἰς ἔργα ἄλλα παρὰ τὰ τῆς ἀποστολῆς του. Αὐτὰ πλέον εἶνε ἐπίσημα, ἐπισημότατα τῆς Ὠρας. Πιστεῦτε σεις ὅτι ἔχομεν πλείους τῶν δωδεκακισχιλίων ἀνδρῶν ἐν τῷ πεζικῷ; Ἀλλὰ καὶ ἐν περισσεύον, ὅπερ ἀπιθάνον, μία ἢ δύο χιλιάδες ἀκόμη, ἐκ τῶν χιλιάδων αὐτῶν πόσοι ἀναλογοῦσιν εἰς ἕκαστον τάγμα, εἰς ἕκαστον λόχον; Ἐπτά ἢ ὀκτὼ ἢ δέκα; Ὅτι δὲ δὲν περισσεύουν καὶ ἴτι ψεύδεται ἡ Ὠρα, ἀποδείξει ὅτι συνηθέστατα ἐκ τῶν εἰδικῶν ὀπλων, πυροβοληταί, ἵππεις, τοῦ μηχανικοῦ, κάμνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦλάχιστον τὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους. Ἡμεῖς, ὅσάκις περιήλθομεν τὰς φυλακὰς, οὐδέποτε εἶδομεν ἄνδρας τοῦ πεζικοῦ, πάντοτε δὲ ἡ ἵππεις ἢ πυροβολητὰς ἢ τοῦ μηχανικοῦ.

Ὅστε ὄχι μόνον ψεύδεται ἡ Ὠρα προφανέστατα καὶ ἀναιδέστατα εἰς βᾶρος τῆς πατρίδος, ἥτις ἐθέσε τοὺς εἰσηγητὰς τῆς Ὠρας ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀμυντικῶν καὶ ἐπιθετικῶν αὐτῆς δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ θέλει νὰ ἐξαπατήσῃ τὸν δημοσίον ἐκλαμβάνουσα αὐτὸ ἀπλοϊκώτατον, ἀστοιχείωτον καὶ ἀμαθέστατον, ἡμᾶς δὲ τοὺς φύλακας τοῦ δημοσίου τρώγοντας ἄχυρα, προκειμένου περὶ πεζοτάτων στρατιωτικῶν ἀληθειῶν. Διότι ὄχι μόνον ψεύδεται λέγουσα ὅτι ἀπαντᾷ τὰ εἰδικὰ σώματα ὡς μένοντα ἐντελῶς ἀπηλλαγμένα τῆς τρεχούσης τοῦ κράτους ὑπηρεσίας δύνανται ἀνευ κωλυμάτων τινος νὰ ἐπασχολῶνται τακτικῶς εἰς τὰς κεκανονισμένας ἀσκήσεις, διότι ἰδοὺ ὅτι δὲν ἐπασχολοῦνται ἀποκλειστικῶς, διότι ἰδοὺ ὅτι φρουροῦσιν εἰς τὰς φυλακὰς, εἰς τὰς τραπεζὰς, καὶ κάμνον περιπολίαι, ἀλλὰ καὶ ζητεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην διὰ προδοτικῆς δεξιαίας ὅτι τὸ πεζικόν δὲν πρέπει νὰ ἐκπαιδευθῆται καὶ ν' ἀσκήθῃ, ἀλλὰ νὰ ἀγγαρεύῃ καὶ νὰ ὑπηρετῇ. Ἄπαρ πάντων, λέγει, ὁμολογεῖται, ὅτι καὶ ἐν κατέστη κατὰ τὴν σημερινὴν ἐποχὴν δύσκολος καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν πεζικῶν σωμάτων, ὡς ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς τακτικῆς πάντοτε ἢ τῶν εἰδικῶν ὀπλων εἶνε δυσχερεστέρα καὶ

μακροτέρα.» Μὴ ἀποβλέπετε εἰς τὸ διστραμμένον τῆς φράσεως καὶ τὴν θειλὴν ὁμολογίαν ὅτι εἶνε δυσκόλος καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν πεζικῶν σωμάτων. Θεωρητικῶς μὲν, κατὰ βάθος καὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ὑπὸ τῶν γραφθέντων τούτων τῆς Ὁρας τὰ πεζικὰ σώματα τίθενται εἰς δευτερευούσαν θέσιν, ἐξαιρούνται δὲ τὰ εἰδικὰ ὅπλα. Πραγματικῶς δὲ, ὅχι μόνον παραγκωνίζονται εἰς εὐτελεστέραν θέσιν τὰ πεζικὰ σώματα ὑπὸ τοῦ κυρίου πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ χανδακόνονται, διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀριθμῶν οὗς δημοσιεύει ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ μὲν πεζικός στρατός ἀφιερῶνται εἰς τὰς τακτικὰς ὑπηρεσίας τοῦ κράτους ἡτοι τὴν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, τῆς εἰσπράξεως τῶν δημοσιῶν ἐσόδων, τῆς φρουρήσεως τῶν φυλακῶν, τῶν στρατώνων καὶ τῶν ἄλλων καταστημάτων, ὡς καὶ πορνιστῶν, δηλαδὴ, τῶν συνοδείων κτλ., κατὰ συνέπειαν εἰς οὐδεμίαν ὑποβάλλονται ἀσκήσιν, διότι ὅλαι αὐταὶ αἱ ὑπηρεσίαι ἀπαιτοῦσι **δώδεκα χιλιάδας** τὸ ὅλον, καὶ πέραν τῶν δώδεκα χιλιάδων ἢ δὲν περισσεύει κανεὶς, καὶ βέβαια δὲν περισσεύει, διὰ τὴν θέλησιν ἢ Ὁρα νὰ δικαιολογηθῆ ὅτι ἡ ὑφισταμένη δὲνάμεις τοῦ στρατοῦ ἐπαρκεῖ εἰς τὰς τακτικὰς ἀνάγκας τοῦ κράτους ἢ ἂν περισσεύη, περισσεύουσι τοσαῖς ἑκατοστῆς ἀνδρῶν, οἱ ἅς οὐδὲ δύναται νὰ γίνῃ λόγος. Αὐτὴ δὲ ἡ Ὁρα ὁμολογεῖ ὅτι ὁ πεζικός στρατός τὸ πολὺ πολὺ γυμνάζεται εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ στρατιώτου (ἐν—δύο μεταβολῇ) καὶ τῆς διμοιρίας. Διὰ τὴν ἔχωμεν δὲ τελείας ἀσκήσεις μᾶς παραπέμπει εἰς τὸ 1884, ὅτε θὰ ἔχωμεν 19 χιλιάδας ἀνδρας· θὰ περισσεύουν δηλαδὴ τότε ἑπτακισχίλιοι ἀνδρες· ἀλλὰ τώρα, κατὰ τὴν «Ὁραν», δὲν ἔχομεν 12,000 ἀνδρας, ἀλλὰ πλείους ἴσως δεκατέσσαρας ἢ δεκαπέντε, ἀλλὰ δὲν γίνεται τίποτε· γίνονται, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῆς, ἀσκήσεις στρατιώτου καὶ διμοιρίας. «Ὅλον λιπὸν τὸ ζήτημα θὰ περιορισθῆ εἰς τρισχίλιους ἀνδρας οἷτινες θὰ γυμνάζονται τὸ 1884 καὶ εἰς δεκακισχίλιους τὸ 1888, διότι αἱ ἀπογραφὰὶ τοῦ ἔτους αὐτοῦ θ' ἀνέλθουν κατὰ τὰς ἀπογραφὰς εἰς 26,000 ἀνδρας. Ὅλα δὲ αὐτὰ δημοσιεύονται ὑπὸ τῆς «Ὁρας» ὡς βέβαια, ἐνῶ γνωρίζομεν κάλλιστα τί σημαίνουν ἀριθμοὶ ἐν Ἑλλάδι.

Εἶνε ἀνάγκη τώρα μετὰ τὴν περιφρόνησιν, μεθ' ἧς ἡ Ὁρα ὡμίλησε περὶ τῶν πεζικῶν σωμάτων, νὰ ἐξάρωμεν ἡμεῖς τὴν σημασίαν αὐτῶν; Ἀρκούμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὀλίγους βαρυσημάντους λόγους τοῦ ἐξόχου στρατιωτικοῦ συγγραφέως τῆς Γερμανίας, τοῦ ἐκ τῶν Γερμανῶν Ἐπιτελῶν Γκόλτς ἐκ τοῦ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐκδοθέντος συγγράμματος αὐτοῦ: «Ὁ λαὸς ὑπὸ τὰς σημαίας: «Τὸ πεζικὸν ὑφίσταται τὰς μεγίστας τῶν ζημιῶν. Ἡ ἰδέα ὅτι θ' ἀποθάνῃ ὑπὲρ πατρίδος ἀπασχολεῖ ἕκαστον πεζὸν περισσότερον ἀπὸ παντὸς ἄλλο ὅπλου στρατιώτην. Ὁ πεζικός στρατός διεξάγει τὰς μάχας καὶ τὰς συμπλοκάς, αὐτὸς ὑφίσταται ὑπὲρ πάντων ἄλλο σώμα τὰς στενοχωρίας καὶ τὰς ὁμοτήτας τοῦ πολέμου».

Χρειαζόμεθα σαφέστερα τούτου; Εἶνε ἀνωτέρα στρατιωτικὴ αὐθεντία τοῦ φόν Γκόλτς ὁ κ. Τρικούπης; Ἐδημοσιεύθη τὸ σύγγραμμά του τὸ 1883 ἢ ὄχι; Περιέχει ὅλα τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελευταίων πολέμων; Λαλεῖ ἐν ὀνόματι τῆς γερμανικῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης; Εἶνε ἡ πολεμικὴ γερμανικὴ ἐπιστήμη τελειότερα τῆς ἑλληνικῆς, μάλιστα δὲ τῆς τρικουπικῆς;

Ἄλλὰ πῶς εἰς τὸν πεζικὸν στρατὸν ἐπιβάλλονται ὅλα αὐτὰ τὰ βάρη τοῦ πολέμου, περὶ ὧν λαλεῖ ὁ Γκόλτς; Ἐστὶ μόνον, ὡς εἰς συρφετόν, ὡς εἰς φάλαγγας πυκνὰς ἀνθρώπων, ἐτοιμῶν ν' ἀποθάνωσιν; Τὸ μυστήριον ὅλης αὐτῆς τῆς

δυνάμεως εἶνε ἡ τακτικὴ. Ἡ δὲ τακτικὴ ἀποκτῆται διὰ μακρᾶς, μακροτάτης ἀσκήσεως, στρατωνίσεως, κινήσεων, γυμνασιῶν, ψευδοπολέμων καὶ ἐν γένει **βρίου στρατιωτικοῦ**, καθ' ὃν ἐν τάγμα—ἐν ὀλόκληρον τάγμα—καὶ ἐν ταῖς μεγάλαις στρατιαῖς—ἐν σώμα—ἐν ὀλόκληρον σώμα—θεωρεῖται ὡς μία οἰκογένεια. Ἐξεύρετε τὸ μέγα θεώρημα τοῦ Δάρβιν περὶ τακτικῆς; «Ἡ ὑπεροχὴ, ἀπεφάνη αὐτὸ ἐν τῷ περιφῆμῳ περὶ καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου συγγράμματι αὐτοῦ, ἦν οἱ γεγυμνασμένοι στρατιῶται κέκτηνται ἐπὶ τῶν ἀγυμνάστον σπιθῶν, εἶνε κυρίως εἰπεῖν συνέπεια τῆς ἐμπιστοσύνης, ἣν ἕκαστος στρατιώτης ἔχει πρὸς τὸν σύντροφον αὐτοῦ». Εἰσθε εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσητε τὸ βάθος τῆς στρατιωτικῆς αὐτῆς θεωρίας; Πῶς κερδίζεται ἡ ἐμπιστοσύνη αὕτη εἰμὴ διὰ μακρᾶς συζήτησε ἐν τῷ στρατῷ; Ποίαν δὲ συνωτίαν κάμνουν οἱ δωδεκακισχίλιοι καὶ πλέον ἄνδρες σας, οἱ διασπώμενοι ἀπὸ τοῦ Μαλέου ἕως τοῦ Πηνειοῦ, συνοδεύοντες καταδίκους καὶ φρουροῦντες δημοσίους εἰσπράκτορας; Γνωρίζουν οἱ ἀξιωματικοὶ τοὺς στρατιώτας; Γνωρίζουν οἱ στρατιῶται τοὺς ἀξιωματικούς; Ἐὰν τὸ τάγμα πρέπει καθ' ὅλους τοὺς στρατιωτικούς συγγραφεῖς νὰ θεωρῆται οἰκογένεια, παρ' ἡμῖν ἡ οἰκογένεια αὕτη εἶνε διαλελυμένη. Δύνασαι νὰ εὔρης περισσότερα οἰκογενειακὰ ἔχνη εἰς τὰ καταστήματα τοῦ Ἀεριοφώτος παρὰ εἰς τὰ τάγματα τοῦ κ. Τρικούπη. Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς τακτικῆς τοῦ στρατιώτου δὲν μορφοῦται ἐν Γερμανίᾳ μόνον ὁ **στρατιώτης**, ἀλλὰ ὁ **ἄνθρωπος**. Δὲν διδάσκεται μόνον νευροσπαστικὰς κινήσεις, ἀλλὰ **ἦθη**. Τὰ ἐν εἰρήνῃ τάγματα εἶνε αὐτὰ τὰ ἐν πολέμῳ. Οἱ ἀφυπηρετήσαντες ἄνδρες ὅταν κηρυχθῆ ἡ ἐπιστράτευσις, εὐρίσκουσιν ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι τοὺς αὐτοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς, συναδέλφους. Οἱ δεσμοὶ ἀνασυνίστανται καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ τάγματος ἐπανέρχεται τὸ αὐτό.

Ἄλλὰ τὸ ζήτημα γρήξει εὐρύτερας ἀναλύσεως, ἢ ἀναβάλλομεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Καλιβάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μὴ δυνηθέντες νὰ περάνωμεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τὴν ἀνάλυσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀθροῦ τῆς Ὁρας, ἀναγράφομεν ἐνταῦθα τὸ συμπέρασμα αὐτῆς:

«Ἐν ἀνακεφαλαιώσει φρονούμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται ἐνεργήσασα κατὰ ἰλήως νὰ διαθέσῃ ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἐντὸς μικροῦ χρόνου στρατὸν ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν, καλῶς ὠπλισμένων, καὶ μετὰ πάντων τῶν χρειῶν ἐφωδιασμένων, πειθαρχοῦντα, ἱκανῶς ἡσκημένον, καὶ ἔχοντα ἀνεπτυγμένον τὸ στρατιωτικὸν φρόνημα».

Ἀπὸ τῆς σήμερον ὁ κ. Τρικούπης μεταβαπτίζεται ὁ ἀπαισίας μνήμης διὰ τὴν Γαλλίαν στρατηγὸς Λεμπέφ, ὁ κηρύξας ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου ἐνώπιον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος, ὅτι οὐδὲ ἐν κομβίον δὲν λείπει ἀπὸ τὸν γαλλικὸν στρατόν.

Ὁ κ. νομάρχης διώρισεν ἐπιτροπὴν ἐξ ἐμποροβιομηχανῶν ὅπως λάβῃ ὑπὸ μελέτην καὶ ἐπιφέρῃ διαφόρους τροποποιήσεις ἐπὶ τοῦ δασμολογίου Ἀθηνῶν, καθ' οὗ ἠγέρθησαν παρὰ πᾶσι ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων.

Λίαν προσεχῶς ὁ κ. νομάρχης ἐπιβαίνειν ἀτμακάτου ἀ-